

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

P-1360/2025-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu po sucu toga suda mr. sc. Leonu Širiću, na temelju pisanog prijedloga sudske savjetnice Matee Orešković, u pravnoj stvari tužitelja JOLLY AUTO LINE d.o.o., OIB: 17898328148, Šibenik, Ante Šupuka 10, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Župan, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Župan, Babić & Antunović d.o.o., Zagreb, Horvatova ulica 80A, protiv tuženika EUROHERC OSIGURANJE d.d., OIB: 22694857747, Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, kojeg zastupa punomoćnica Ivana Štih, odvjetnica iz Odvjetničkog društva Grgić & partneri, Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 20. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 12. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku EUROHERC OSIGURANJE d.d., OIB: 22694857747, Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, isplatiti tužitelju JOLLY AUTO LINE d.o.o., OIB: 17898328148, Šibenik, Ante Šupuka 10, iznos od 166,60 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od 11. prosinca 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 (petnaest) dana.

II/ Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu za isplatu zateznih kamata na iznos 166,60 EUR, tekućih od 11. prosinca 2024. do isplate po stopi preko stope dosuđene u točki I. izreke ove presude.

III/ Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 238,65 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 12. lipnja 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne

operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 (petnaest) dana.

IV./ Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za isplatom zakonskih zateznih kamata na iznos troškova postupka iz točke III. izreke ove presude preko dosuđene stope.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi tvrdi da je u prometnoj nezgodi koja se dogodila 5. listopada 2024. nastala šteta na vozilu marke MERCEDES KLASA A, registarske oznake DU 881 KB, koje je u vlasništvu oštećenika Ferde Feratlar, OIB: 12850195342, iz Dubrovnika, Liechtensteinov put 22 C. Tvrdi da je predmetnu štetu tuženik obvezan nadoknaditi sukladno polici obveznog osiguranja, prema odredbama Zakona o osiguranju ("Narodne novine", broj: 30/15, 112/18, 63/2020, 133/20, 151/22) i Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22, 155/2023, dalje u tekstu: ZOO). Nadalje, navodi da je oštećenik štetni događaj prijavio tuženiku te su djelatnici tuženika dana 18. listopada 2024. pregledali vozilo, procijenili štetu i napravili zapisnik o izvidu štete, referentni broj: 242210511173/2, te da visina štete sukladno izvidu šteta tuženika ne obvezuje niti osiguranje niti oštećenika, a niti servis koji vrši popravak, što i sam tuženik navodi na svom izvidu štete, a isto nije sukladno niti pozitivnim propisima Republike Hrvatske. Prema tvrdnjama tužitelja, tuženik je utvrdio da je šteta pravno osnovana te je poslao obavijest o izvršenoj uplati, međutim tuženik je samo djelomično podmirio iznos predmetne štete. Naime, nakon štetnog događaja oštećenik je svoje vozilo odlučio popraviti kod tužitelja čija je primarna djelatnost popravak vozila (limarija i lakiranje). Tužitelj je predmetno vozilo sukladno zahtjevu vlasnika popravio, odnosno vratio u stanje kakvo je bilo prije nastanka štetnog događaja, a sve sukladno pravilima struke. Tužitelj navodi kako oštećenik kao potrošač ima pravo svojom slobodnom voljom odabrati gdje će svoje vozilo popraviti i ne treba odabrati za popravak vozila onaj servis koji je ugovorni partner tuženika, a o čemu su jasno i decidirano svoja stajališta iznijeli i Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja kao i Hrvatska agencija za nadzor financijskih usluga. Ističe kako je oštećenik za svoj popravak odabrao tužitelja, koji ima službenu cijenu sata rada po kojoj radi te da uvjetima police obveznog/kasko osiguranja nije (niti smije biti) određeno po kojoj cijeni će drugi poslovni subjekt izvršavati svoj rad, niti smije biti određeno gdje će se popravljati vozilo. Navodi da je vozilo preuzeo i izvršio popravak prema pravilima struke te je za svoju uslugu ispostavio račun, br. 990/D1/1, a koji račun je u ukupnom iznosu od 3.061,70 EUR (PDV uključen). Tužitelj je račun popravka poslao na ovjeru i znanje tuženiku putem e-maila te je tuženik odgovorio i ovjerio odnosno likvidirao račun, ali samo na iznos od sveukupno 2.895,10 EUR. Razliku od 166,60 EUR po računu koji tuženik nije platio, isti opravdava razlogom da je to cijena rada limara i lakirera koji oni priznaju. Tužitelj ističe da je posebno indikativno što na izvidu štete (na koji se sam poziva tuženik) nije napisana cijena sata rada, a činjenica da je tužitelj likvidirao njegov rad na 60,00 EUR sat (plus PDV) u ovoj šteti dokazuje kako tuženik priznaje cijene proizvoljno. Tužitelj nadalje ističe da je postupanje tuženika pogrešno obzirom da nema ugovorni odnos sa tužiteljem niti zakonsku osnovu da bi priznavao odnosno umanjivao nečiju cijenu rada, a u ovom

konkretnom slučaju tužitelja. Oštećenik je kao vlasnik popravljenog vozila s ovlaštenom osobom tužitelja 06. ožujka 2025. sklopio ugovor o ustupanju tražbine radi ispunjenja kojim je ustupitelj prenio potraživanje u iznosu od 166,60 EUR na primatelja tj. tužitelja, o čemu je tuženik obaviješten. Slijedom svega navedenog, tužitelj zahtjeva plaćanje od tuženika iznosa od 166,60 EUR uz naknadu prouzročenih parničnih troškova.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu prvenstveno istaknuo prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja i nedostatka pasivne legitimacije na strani tuženika. Nadalje, osporava nastanak štetnog događaja, odgovornost kao i visinu tužbenog zahtjeva. Navodi da tužitelj u tužbi tvrdi da je dana 5. listopada 2024. u prometnoj nezgodi oštećeno vozilo registarskih oznaka DU 881 KB, te da je tuženik dužan naknaditi štetu sukladno polici štetnika koju isti ima ugovorenu kod tuženika, pri čemu tužitelj ne navodi niti dostavlja relevantnih podataka i dokaza o prometnoj nezgodi na koju se poziva, kao ni dokaze o vozilu štetnika, niti o osiguranju tog vozila kod tuženika. Tuženik ističe da kada se radi o postupcima u sporovima male vrijednosti, kakav je i predmetni, kako je tužitelj najkasnije u tužbi dužan iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđenje tih činjenica. Tako navodi da tužitelj u tužbi nije dostavio dokaze o prometnoj nezgodi, nije naveo podatke o vozilu štetnika niti je dostavio dokaze o osiguranju tog vozila kod tuženika, nije opisao na koji način je došlo do štetnog događaja niti je opisao u čemu se sastoji krivnja nekog vozača vozila štetnika, nije dostavio dokaze iz kojih bi to bilo razvidno, niti je na tu okolnost predložio adekvatne dokaze. Tuženik ne spori pravo oštećenika da vozilo popravlja gdje i kada to hoće, međutim, ne u cijelosti na teret tuženika. Nadalje, tuženik osporava navode tužbe o službenoj cijeni sata rada u radionici tužitelja. Podredno navodi da vozilo nije popravljeno sukladno izvidu štete te je šteta na taj način preuveličana. Slijedom navedenog, predlaže da sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

3. Tužitelj se na navode iz odgovora na tužbu očitovao podneskom od 11. srpnja 2025. na način da u cijelosti ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva s time da ističe kako je neosnovan prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja jer je oštećeni (ustupitelj) Ferdo Feratlar ustupio svoju tražbinu radi ispunjenja tužitelju koja i nadalje egzistira upravo u utuženom novčanom iznosu. Navodi kako je sklapanjem predmetnog ugovora o ustupu tražbine te poslanom notifikacijom tuženiku o izvršenom ustupu potraživanja radi ispunjenja kojom je tuženik obaviješten o ustupanju tražbine u smislu odredbe čl. 82. ZOO-a, evidentno da se u konkretnom slučaju više ne radi o obvezno pravnom odnosu koji se tiče tužitelja i oštećenika Ferde Feratlar, već nedvojbeno o pravnom odnosu između tužitelja i tuženika. Nadalje tužitelj smatra osporavanje pasivne legitimacije neosnovanim, obzirom da iz obrazložene ponude tuženika od 19. prosinca 2024. jasno proizlazi kako je isti utvrdio da je odštetni zahtjev koji je oštećenik predao tuženiku kao odgovornom osiguratelju prema polici osiguranja štetnika pravno osnovan, te se tuženik putem ove iste ponude obvezao na isplatu iznosa od 2.895,10 EUR ukupne osigurnine po odštetnom zahtjevu. Tužitelj osporava i navode tuženika da isti nije odgovoran za isplatu osigurnine, a sve sukladno priloženoj dokumentaciji iz koje je vidljiva razlika između tužiteljevog ukupnog računa br: 990/D1/1 od 10. prosinca 2024. Ističe kako se radi o nepodmirenom iznosu koji tužitelj i dalje utužuje. Tužitelj ukazuje na temeljnu, odnosno osnovnu dužnost štetnika (a time i odgovornog osiguratelja) sukladno odredbi čl. 1085. st. 1. ZOO-a da uspostavi prijašnje stanje koje je postojalo prije nego je šteta nastala što u konkretnom slučaju

znači plaćanje stvarnih troškova popravka vozila oštećenika, kojima je to stanje ustanovljeno. Ističe kako tuženik nema pravo sam ocjenjivati vrijednost rada, odnosno visinu satnice tužitelja kao neovlaštenog servisera, kao niti na bilo koji način ograničavati svoju obvezu u odnosu na visinu satnice, a kako stranke svoje odnose slobodno uređuju, to su dužne u smislu odredbe čl. 9. ZOO-a i izvršavati preuzete obveze pod pretpostavkom da to nije u suprotnosti Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima i moralu društva.

4.1. Tijekom postupka pročitane su sljedeće isprave priložene spisu premeta: račun br. 990/D1/1 od 10. prosinca 2024. (list 9-10 spisa), izvid štete br. 242210511173/2 od 18. listopada 2024. (list 11 spisa), obrazložena ponuda od 19. prosinca 2024. (list 12 spisa), obavijest o danu plaćanja naknade štete po obrazloženoj ponudi od 28. prosinca 2024. (list 13 spisa), potvrda o uplati od 03. siječnja 2025. (list 14 spisa), e-mail korespondencija (list 15-18 spisa), cjenik tužitelja od 01. lipnja 2024. (list 19 spisa), preslika Ugovora o ustupanju tražbine radi ispunjenja od 06. ožujka 2025. (list 20-21 spisa), notifikacija o ustupu tražbine radi ispunjenja (list 22-23 spisa), smjernice HANFE putem e-mail korespondencije od 03. srpnja 2015. (list 36-37 spisa), smjernice AZTN od 20. veljače 2020. (list 60-63 spisa), ponude ostalih servisa (list 74-75 spisa).

4.2. Sud nije provodio druge dokaze, jer se provođenje istih nije ukazalo svrsishodnim kao ni ekonomičnim za donošenje odluke budući da je činjenično stanje iz dokumentacije priložene u spisu predmeta u dovoljnoj mjeri utvrđeno. Tako sud nije izveo dokaz saslušanjem svjedoka Ferde Feratlar, niti dokaz saslušanja tužitelja, kao ni prometno tehničko vještačenje budući da je ocijenio da bi se izvođenjem tih dokaza postupak samo dodatno odugovlačio i stvarali bi se nepotrebni troškovi, dok bi ishod spora bio jednak. Naime, u konkretnom se slučaju radi o trgovačkom postupku u sporu male vrijednosti u kojem se u pravilu odluka donosi na temelju isprava.

5. Sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj: 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025 dalje: ZPP), temeljem savjesne i brižljive ocijene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev osnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa 166,60 EUR sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a koji se odnosi na iznos koji predstavlja razliku u cijeni rada za izvršene popravke na vozilu koji su posljedica prometne nezgode.

7. Među strankama nije sporno da je tužitelj izvršio popravak vozila u vlasništvu osiguranika Ferde Feratlar. Nesporno je i da je tuženik prije podnošenja tužbe tužitelju podmrio ukupan iznos od 2.895,10 EUR po osnovi predmetne štete (list 11-14 spisa).

8. Među strankama je u konkretnom predmetu sporna aktivna legitimacija tužitelja i pasivna legitimacija tuženika, nastanak štetnog događaja, odgovornost tuženika za štetu, odnosno visina tužbenog zahtjeva.

9.1. U odnosu na istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije sud je izvršio uvid u Ugovor o ustupu tražbine radi ispunjenja koji prileži spisu (list 20-21 spisa) te je utvrdio kako su tužitelj i Ferdo Feratlar navedeni Ugovor sklopili 06. ožujka 2025. te da je istim Ferdo Feratlar kao ustupitelj ustupio radi ispunjenja tužitelju svoje novčano potraživanje prema tuženiku u iznosu od 166,60 EUR, a prema računu popravka za štetu broj: 990/D1/1 u ukupnom iznosu od 3.061,70 EUR i temeljem izvida štete dužnika broj: 242210511173/2 (oznaka štete dužnika, ovdje tuženika). Time je oštećenik Ferdo Feratlar ustupio tužitelju svoju tražbinu prema tuženiku sukladno odredbi čl. 80. st. 1. ZOO-a. Prema odredbi članka 84. stavka 1. ZOO-a primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja. Iz spisu priloženih izvida štete tuženika razvidno je da se odnose upravo na predmetni štetni događaj (broj spisa odgovara oznaci štete navedenom u Ugovoru o ustupu tražbine), a iz računa tužitelja broj račun br. 990/D1/1 od 10. prosinca 2024. (list 9-10 spisa), proizlazi da se isti odnosi na popravak vozila upravo iz predmetnog štetnog događaja (račun sadrži podatak o marki i registarskoj oznaci vozila oštećenika). Iz navedenog je razvidno da je Ferdo Feratlar ustupio tužitelju tražbinu prema tuženiku po osnovi naknade štete koja je predmet ovog sudskog postupka. Tuženik je o ustupu tražbine obaviješten notifikacijom (list 22-23 spisa).

9.2. Na temelju odredbe članka 80. stavak 1. ZOO-a vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga. Sukladno odredbi članka 84. stavka 1. ZOO-a, primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja.

9.3. Iz prethodno citiranih zakonskih odredbi proizlazi da se identitet tražbine ne mijenja njezinim ustupanjem, kao i da sva prava koja je za naplatu predmetne tražbine imao ustupitelj ima i tužitelj kao primatelj tražbine. Dakle, promjena u osobi vjerovnika ne utječe na identitet tražbine. Pritom je potrebno uputiti da je tražbina iz članka 2.1. predmetnog ugovora o ustupu novčana tražbina po osnovi police automobilske osiguranja, a novčane tražbine nisu strogo osobne naravi, niti se njihova narav protivi ustupu. Također, napominje se da je tražbina koja je predmet ustupa određiva, kao i da predmetni ugovor o ustupu sadržava konkretne podatke o vjerovniku, dužniku, pravnom temelju i visini tražbine koja je predmet ustupa.

9.4. Slijedom navedenog, protivno navodima tuženika, ocjena je ovog suda kako predmetni ugovor o ustupu tražbine ispunjava sve pretpostavke i uvjete propisane zakonom te da nema negativnih pretpostavki vezanih za prirodu prenesene tražbine, kao i da identitet ustupljene tražbine nije promijenjen, slijedom čega je sud prigovor nedostatka aktivne legitimacije ocijenio neosnovanim.

10. Iz izvida štete tuženika (list 11 spisa) sud je utvrdio da se izvid odnosi na vozilo marke MERCEDES KLASA A, registracija: DU 881 KB, broj šasije: WDD1770031J057420. U izvidu štete su specificirani dijelovi za zamjenu i radno vrijeme popravka (limar – 4,70 sati, lakirer – 2,90 sati). Tužitelj je za obavljanje poslova popravka izdao račun broj: 990/D1/1 od 10. prosinca 2024. (list 9-10 spisa), u iznosu od 3.061,70 EUR a isti se, među ostalim, odnosi na autolimarske i autolakirerske radove. Nadalje, u navedenom računu je navedeno da je utrošena količina sati 4,70 sati za autolimarske, te 2,90 sati za autolakirerske radove koja količina radnih sati odgovara i onoj iz izvida štete od 18. listopada 2024. Računom tužitelja obračunata je

cijena radnog sata od 60,00 EUR (plus PDV) za autolimarske te 60,00 EUR (plus PDV) za autolakirerske radove.

11. Iz preslike cjenika usluge rada tužitelja od 1. lipnja 2024. (list 19 spisa), proizlazi da cijena koju naplaćuje tužitelj za pružanje autolimarskih radova iznosi 116,00 EUR (plus PDV), međutim iz e-mail korespondencije (list 15 spisa) od 31. srpnja 2024. proizlazi da od 1. kolovoza 2024. stupa na snagu nova satnica limarsko - lakirerskih radova u svim centrima Jolly auto line d.o.o. u Hrvatskoj, te da ona iznosi 60,00 eura.

12. Iz ponude tuženika od 19. prosinca 2024. (list 12 spisa) proizlazi da je tuženik procijenio cjelokupnu naknadu štete u iznosu od 2.895,10 EUR te da je visina štete procijenjena na temelju izvida štete, ekspertize koja je rađena na osnovu tržišne cijene ukupnog troška popravka oštećenog vozila i dostavljenog računa popravka. Iz ponude tuženika proizlazi i da je račun odbijen za 166,60 EU, dok iz e-mail korespondencije od 16. siječnja 2025. (list 18 spisa) proizlazi da je račun umanjen za cijenu sata rada.

13. Iz tako izvedenih dokaza sud je utvrdio da je tužitelj izdao Ferdi Feratlar račun broj: 990/D1/1 (list 9-10 spisa) od 10. prosinca 2024. u iznosu od 3.061,70 EUR, a u vezi štete na vozilu marke MERCEDES KLASA A, registracija: DU 881 KB . U odnosu na dostavljeni račun tuženik je tužitelju isplatio iznos od 2.895,10 EUR, dok mu nije priznao iznos od 166,60 EUR koji se odnosi na iznos cijene sata autolimarskih i autolakirerskih radova tužitelja. Stoga iz svega navedenog nedvojbeno proizlazi pasivna legitimacija tuženika. Ovdje se napominje, iako tuženik u postupku osporava osnovu i visinu potraživanja, da iz ponude tuženika od 19. prosinca 2024. kao i iz e-mail korespondencije od 16. siječnja 2025. (list 18 spisa) proizlazi da je tuženik umanjio potraživanje po računu za popravak automobila u odnosu na cijenu radnog sata. Dakle, u ovom slučaju sporno je pitanje visine satnice za rad limara i lakirera.

14. Navode tuženika kojim osporava nastanak štetnog događaja i odgovornost tuženika sud je cijenio kao paušalne i usmjerene na odugovlačenje ovog postupka. Naime iz dokumentacije koja priloži spisu, a koju je sud u cijelosti prihvatio, proizlazi kako je tuženik izvršio izvid štete na predmetnom vozilu, te da je obrazloženom ponudom od 19. prosinca 2024. procijenio cjelokupnu naknadu štete (veza: prometna nesreća od 05. listopada 2024.) na iznos od 2.895,10 EUR a koji iznos je tuženik podmirio oštećeniku. Slijedom navedenog, tuženik je prema mišljenju ovog suda potvrdio svoju odgovornost za isplatu predmetne štete.

15. Prema ocjeni ovog suda oštećenik nije dužan popraviti vozilo u onom servisu koji mu preporuči osiguravajuće društvo, čak niti u ovlaštenom servisu, a niti u najjeftinijem servisu ili servisu koji naplaćuje prosječnu cijenu, već je ovlašten popraviti vozilo u mjestu svog boravišta u bilo kojem servisu koji se bavi popravkom određene vrste vozila, po cijeni koju taj servis redovito naplaćuje u skladu sa svojim cjenikom na tržištu. Oštećenik može slobodno izabrati radionicu u kojoj će popraviti vozilo te okolnost što postoje i druge radionice u kojima bi cijena radnog sata bila jeftinija ne predstavlja doprinos oštećenika šteti u smislu odredbe čl. 1092. ZOO-a. Poduzetnici, pa i oni koji se bave popravcima vozila, slobodno djeluju na tržištu te ne postoje opravdani razlozi zbog kojih bi oštećenici smjeli popravljati vozilo isključivo prema najpovoljnijim ili prosječnim cijenama na tržištu. Iz svega navedenog proizlazi da je

tužitelj naplatio Ferdi Felneru cijenu radnog sata koju naplaćuje na tržištu svim klijentima jer je tuženik obaviješten o novoj satnici limarsko -lakirerskih radova od 01. kolovoza 2024. u kojoj je navedeno da cijena radnog sata autolimara - autolakirera iznosi 60,00 EUR po satu. Dakle, tužitelj je oštećeniku naplatio onu cijenu koju redovito naplaćuje na tržištu, a oštećenik je ovlašten popraviti vozilo u bilo kojem servisu koji sudjeluje na tržištu.

16. Imajući u vidu da je cijena sata rada u računu tužitelja broj: 990/D1/1 od 10. prosinca 2024. (list 9-10 spisa) ispostavljena u skladu s tužiteljevom cijenom radnog sata, i to u obujmu radnih sati koje je i sam tuženik utvrdio u svom izvidu štete (list 11 spisa), tužitelju je u odnosu na neplaćenu razliku cijene sata u smislu odredbe čl. 1046. ZOO-a nastala šteta koja se odnosi na razliku iznosa cijene sata rada koju tužitelj naplaćuje i cijene sata rada koju tuženik priznaje, pa mu je tuženik kao osiguratelj osobe odgovorne za štetu, s obzirom na valjani ugovor o ustupu tražbine, dužan nadoknaditi utuženi iznos temeljem odredbe čl. 1085. st. 1. i 4. i čl. 84. st. 1. ZOO-a .

17. Prema odredbi čl. 81. st. 1. ZOO-a s tražbinom prelaze na primatelja sporedna prava, kao što su pravo prvenstvene naplate, hipoteka, založno pravo, prava iz ugovora s jamcem, prava na kamate, ugovornu kaznu i sl.

18. Sukladno navedenoj odredbi, na tužitelja je prešlo i pravo oštećenika na zatezne kamate. Prema odredbi čl. 12. st. 4. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine", broj: 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14,155/23) oštećena osoba ima pravo na zatezne kamate od dana podnošenja odštetnog zahtjeva. Iz tuženikovog dopisa, obrazložene ponude od 19. prosinca 2024. (list 13 spisa) proizlazi da je u tom dopisu naveo kako je datum prijave štete 15. listopada 2024. Iz toga proizlazi da je odštetni zahtjev tuženiku podnesen tog dana jer to sam tuženik navodi u dopisu. Stoga, tužitelju bi pripadale zatezne kamate od 15. listopada 2024., a tužitelj ih potražuje od kasnijeg dana, 11. prosinca 2024., pa je o tome odlučeno u granicama zahtjeva.

19. Odluku o visini stope zatezne kamate sud je donio u skladu s odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a propisanu za ostale odnose s obzirom na to da se ne radi o potraživanju iz trgovačkog ugovora.

20.1. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a, dok je visina troškova za odmjereni na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 138/2023, dalje: Tarifa), Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine", broj: 118/18, 51/23, dalje: ZSP), Uredbe o tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine", broj: 3/19, 92/21, 37/23, 50/26 dalje: Uredba o tarifi) i troškovniku tužitelja za naknadu troška postupka (list 92 spisa).

20.2. Tužitelju je priznat zahtjev za naknadu troška za sastav tužbe od 27. svibnja 2025. u iznosu od 50,00 EUR (Tbr. 7. točka 1. Tarife), trošak podneska od 11. srpnja 2025. u iznosu od 50,00 EUR (Tbr. 8. točka 1. Tarife), trošak pristupa na ročište održano 20. svibnja 2026. u iznosu od 50,00 EUR (Tbr. 9. točka 1. Tarife), trošak pristupa na ročište za objavu presude u iznosu od 25,00 EUR, (Tbr. 9. točka 3. Tarife), ukupno 175,00 EUR. Tužitelju je priznat i trošak PDV-a (25%) prema Tbr. 46. Tarife u iznosu od 43,75 EUR, trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 6,64 EUR i sudske

pristojbe na presudu u traženom iznosu od 13,27 EUR prema odredbi članka 1. stavka 1. ZSP-a u vezi s Tar. br. 1. stavak 1. i Tar. br. 2. stavak 1. Uredbe o tarifi, pa ukupni priznati troškovi iznose 238,65 EUR., a sve sukladno članku 164. stavak 1., 2., i 3. u svezi s člankom 2. stavak 1. ZPP-a.

21. Odluka o zakonskim zateznim kamatama na dosuđeni iznos parničnog troška temelji se na odredbi čl. 151. st.3. ZPP-a, dok je visina stope zakonske zatezne kamate određena u skladu s odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a. Sud je jednako kao i u odnosu na glavno potraživanje, na troškove postupka koji predstavljaju sporednu tražbinu, tužitelju dosudio kamatnu stopu koja se primjenjuje na ostale odnose, a preko te stope odbio njegov zahtjev.

23. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

Zagreb, 12. lipnja 2026.

Sudac
mr. sc. Leon Širić

Prijedlog odluke izradila:
Matea Orešković, sudska savjetnica

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 15 (petnaest) dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku osam dana od dana dostave presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje). Žalba se podnosi putem ovog suda.

Presuda kojom se završava postupak u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2 toč. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP te zbog pogrešne primjene materijalnog prava (čl. 467. st. 1. ZPP).

Broj zapisa: **9-30889-509a0**

Kontrolni broj: **0ad3c-4af61-2490b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=LEON ŠIRIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.